

Museu del Càntir d'Argentona

Plaça de l'Església, 9
08310 Argentona

Nom_ Càntir comú

Número d'inventari_ MCA 2078

Lloc d'execució_ Vilafranca del Penedès

Cronologia_ segle XIX (segona meitat)

Dimensions_ 34 x 26 cm

Material_ argila

Tècnica_ torn, cuita reductora

Can Tinturé. Col·lecció de rajola de la mostra Salvador Miquel

c/ Església, 36
08950 Esplugues de Llobregat

Nom_ Rajola de mostra

Número d'inventari_ MEL 398

Dimensions_ 13,3 x 13,3 x 1,2 cm

Lloc d'execució_ Barcelona

Cronologia_ segle XVIII

Material_ argila, pigment

Tècnica_ emmotllat per premuda, estergit
i mà alçada, cuita oxidant

MUSEU DEL CÀNTIR D'ARGENTONA CAN TINTURÉ. ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Museus en xarxa, coincidències insòlites és una nova activitat de la Xarxa de Museus Locals. Els museus han posat en diàleg dues peces escollides que proposen una relació simbòlica, estàtica o conceptual.

Aquesta proposta, articulada a l'entorn de les col·leccions dels museus ens permet reflexionar conjuntament sobre els objectes exposats, sobre els museus i sobre els municipis. En definitiva, **Museus en xarxa, coincidències insòlites** ens dóna l'oportunitat de difondre un llegat cultural comú.

A principis del segle xx, l'artista vallenc Bonaventura Casas Pàmies (Valls, 1861-Barcelona, 1907) va pintar el quadre "Plomant a l'eixida", on es reproduïx una escena de vida quotidiana a la seva masia familiar. Al fons s'hi pot veure un aiguamans o rentamans decorat amb rajoles de mostra i diversos atuells ceràmics, entre els quals destaca un càntir de terrissa negra.

Bonaventura Casas, Plomant a l'eixida

La rajola de mostra que s'exposa forma part de la col·lecció Salvador Miquel i prové segurament d'un sotabalcó. Està decorada amb motius lobulats ataronjats d'inspiració vegetal i una rosa dels vents central de tonalitats blanca i blava. Es tracta d'un model que apareix per primer cop a Barcelona al segle XVIII i que va ser imitat amb petits canvis en indrets com Túnisia, Algèria i Marsella, on rep el nom d'una pasta dolça típica de la ciutat.

El càntir és de terrissa negra o fumada, molt apropiat per mantenir l'aigua ben fresca. Per la forma de la seva botxa i la característica forma del galet, sembla originari de Vilafranca del Penedès. El càntir és, amb tota seguretat, posterior a la rajola, doncs es tracta d'un objecte d'ús habitual que calia reemplaçar força sovint a causa de la seva fragilitat.